

Cái cô này, ô hay sao mà ,
Tôi ch a già nên đâu đã có râu,
Nhìn k coi, m i bắm mí tu i đ u,
M c m chi c g i tôi là chú?

Ti ng Vi t mình bi t bao nhiêu là ch ,
Có l nào không đ đ x ng hô,
Chú cháu làm chi nghe đ ch t m ,
Tôi ch ng có cháu nh ... cô đâu nhé!

Cô hi u cho vì tôi hã còn tr ,
Nên v n còn nh c u bé ham ch i,
Tôi không thèm làm ng i l n, cô i,
Đ ng b t tôi mau già t i tôi quá.

L m t mai - tôi nghĩ th m - cô ,
Tôi v i cô l i đem đ a nhau,
Ch ng l i t i th th b ng câu:
"Chú...thích cháu"...nghe đ m n răng r a.

Cô bi t không, ch m i v a g p g ,
Mà tôi nghe lòng h n h quá ch ng,
Ai dè đâu, c "chú, cháu" cô x ng,
Làm cho tôi th t ng i ngùng khó x .

Tôi xin cô đ ng g i tôi b ng chú,
Tôi ch ng kh đi làm chú cô đâu,
N u nh cô e ng i bu i ban đ u,
Thôi thì kêu tôi là " y " cũng đ c.

Cô i, sao c t n ng n,
Mà không g i th m t l n " y i",
Đ tôi mê m n tr l i,
"G m, nghe " y " g i mà r ng r i con tim."